

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

23. фебруар 2011.

На основу чл.46. ст.2. тач.3., чл.265. ст.1. и чл.266. Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

АЛИЋ ЗОРАНА, из Уба, рођен 14.04.1975.године, завршио основну школу, неожењен, незапослен, војску није служио, осуђиван у Бијељини, казну издржао 2009.године, сада у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду- Одељења за ратне злочине Ки.По2.-96/10 од 24.12.2010.године.

Ш Т О Ј Е:

За време оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, који су се водили између наоружаних формација на страни српског, муслиманског и хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995.године, као припадник српске стране у сукобу на подручју општине Зворник, кршио правила међународног права из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска конвенција) која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист“ бр.24/50) и правила из чл.4. ст.2. тач.а) и е) Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), на тај начин што је учинио и то:

Догађања у селу Скочић

Као припадник паравојне групе, ткзв.“Симини четници“, у поподневним часовима 11.07.1992.године, заједно са другим припадницима групе и то: сада оптуженима из предмета тога суда К.По2-42/10 Богдановић Симом зв.“Сима четник“, који је био командир ове групе, затим Стојановић Зораном зв.“Трцко“, Шивић Ђорђем, Богдановић Дамиром и Гаврић Томиславом зв.“Гавра“ као и неидентификованим војницима познатим по именима и надимцима: „Рајко“, „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“, „Богдан“, „Драгана“ и „Славица“, са два возила дошли у село Скочић, Општина Зворник, у ком селу су по принудном исељавању становника муслиманске националности остали да живе са српским становништвом становници ромске етничке припадности, где су, сви заједно, саглашавајући се са предузетим радњама један другога, учинили и то:

1.

Противзаконито и без било какве војне потребе срушили џамију у Скочићу постављањем експлозива под темеље џамије те на тај начин уништили имовину великих размера и то тако што је један део групе учествовао у рушењу џамије а други део групе, међу којима је био и окривљени Алић Зоран, био распоређен у непосредној близини и наоружан чувао стражу;

2.

а) После рушења џамије, ова паравојна група одлази у део села Скочић где су живели оштећени Роми, опкољава њихове куће а затим све оштећене Роме - њих 27 цивилних лица (деца, жене и одрасли мушкарци) истерују у двориште, у ком истеривању учествује и окривљени Алић Зоран, који заједно са војником по имену „Богдан“ на спрату куће Р.Х. проналази сакривене оштећене: заштићену сведокињу „Бета“, њену тетку, бабу и брата и уз претњу оружја истерује их из куће у двориште, а при истеривању оштећених у двориште, припадници паравојне групе „Симини четници“, поједине оштећене су тукли рукама, ногама, кундацима пушака и другим предметима наносећи им бројне телесне повреде, док су једно лице и убили на тај начин што су: оштећеног А.Е, оптужени Стојановић Зоран тукао бандашом бицикле по глави, оштећеног Р.А тукао неидентификовани војник рукама и кундаком пушке од којих удараца је овај пао на земљу, где га је други неидентификовани војник пуцњем из пушке лишио живота, због чега је оштећена А.Б. реаговала тако што се овом војнику обратила плачним речима „Немој сине“, да би је због тога један, такође, неидентификовани војник ударио кундаком пушке по глави од ког ударца се оштећена онесвестила;

б) Затим је ова паравојна група извршила претрес ромских кућа и оштећених цивила тражећи оружје и новац и одузимајући ствари од вредности на који

начин су према њима нечовечно поступали и то тако што су:

- војник по имену „Богдан“ из куће оштећеног Р.М, заједно са још једним неидентификованим припадником ове групе одузео телефон, кафу и друге предмете,

- неидентификовани војник од оштећене Н.Х. одузео златну бурму са прста руке претећи јој да ће јој прст одсећи ако га сама не скине, а

- војник по имену „Драгана“ од оштећене заштићене сведокиње „Гама“ одузела златне минђуше, златне привеске у облику крста и потковице и златан прстен са руке уз речи „шта ће теби крст“;

в) Истом приликом, ова паравојна група једном броју оштећених мушкараца наредила је да свуку одећу са себе и да врше међусобни орални секс, што су ови морали и чинити, а, међу оштећенима су били и А.М. и А.Е. (рођени деда и унук), на који начин су према свим оштећенима нечовечно поступали, вређали људско достојанство и психички их мучили, обзиром да су сви оштећени били ближи и даљи сродници, а при ком сексуалном чину је оптужени Богдановић Сима оштећеном А.Е. ножем одсекао пенис и тако га тешко телесно повредио;

г) Након напред наведених догађања, више припадника ове паравојне групе издваја оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ физички и психички мучи, силује и према оштећенима нечовечно поступа и то тако што су:

- оптужени Богдановић Сима, оштећену заштићену сведокињу „Алфа“ одвео до ограде где јој је једним крајем опасача везао руке док је други крај опасача везао за ограду, па по свлачењу доњег дела одеће тако везану оштећену ту силовао, а по силовању кљештима покушао да јој извади два златна зуба,

- војник по имену „Богдан“, одвео у кућу и ту силовао малолетну оштећену заштићену сведокињу „Бета“, а после њега исту оштећену силовао је још неколико припадника ове паравојне групе, а

- војник по надимку „Тихи“, одвео је у кућу и уз претњу пиштољем силовао малолетну оштећену заштићену сведокињу „Гама“ ;

На крају ових догађања у Скочићу паравојна група „Симини четници“ оштећенима наређује да уђу у товарни сандук теретног возила у које возило су убацили и тело Р.А, те потом све оштећене њих 26 цивила, одвозе према селу Малешић.

Догађања у селу Малешић и Шетићи

1.

Исте вечери 11.07.1992.године, окривљени Алић Зоран заједно са другим припадницима паравојне групе „Симини четници“, као наоружани војник учествује у довожењу оштећених из села Скочић у село Малешић, где су по наредби оптуженог Богдановић Сима и сагласности са предузетим радњама један другог из заробљене групе цивила издвојили оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, тако што су им наредили да изађу из теретног возила, па када то заштићена сведокиња „Бета“ није хтела учинити, опужени Стојановић Зоран јој запретио речима: „изађи или ћу пуцати у тебе“, након чега су све три оштећене морале изаћи из возила, а са њима да би их чували да не побегну изашли су војници по именима „Богдан“, „Драгана“ и „Рајко“, док је окривљени Алић Зоран са осталим припадницима паравојне групе (опужени: Богдановић Сима, Стојановић Зоран зв.“Трцко“, Шевић Ђорђе, Богдановић Дамир, Гаврић Томислав зв.“Гавра“ као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“ и „Славица“), под окриљем мрака, друге оштећене, одвозе до једне јаме у насељу Хамзићи у селу Шетићи (највероватније раније ископана јама приликом вађења песка), и по наредби оптуженог Богдановић Сима и сагласности са предузетим радњама један другог ту их појединачно изводе из возила и убијају из ватреног оружја и употребом ножева, након чега лешеве бацају у постојећу јаму, и то тако што је један део припадника паравојне групе непосредно лишавао живота оштећене а други део припадника паравојне групе, међу којима је био и окривљени Алић Зоран, распоређен у непосредној близини чувао стражу и пазио да оштећени не побегну, па су тако на овом месту укупно лишили живота 22 цивилна лица и то: Ферхатовић Мушка зв.“Бисера“, Бајрић Зумра, Бајрић Џемила, Нухановић Хацира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибих Бибер, Рибих Сарајка, Рибих Шемсо, Рибих Исмет, Рибих Шефика (која је тада била у видној трудноћи), Рибих Златија (коју су пре убиства силовали), Рибих Мехмед, Рибих Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба, а ранили једно лице оштећеног малолетног Р.З, који је сплетом околности преживео овај догађај, а пре него што ће га извести из камиона до јаме оштећени тражио да иде код мајке, а они му одговорили „Сад ћеш ићи код мајке“ и након пуцања и ударања ножем бацили га у јаму.

2.

За време боравка у Малешићу у периоду од неколико месеци почев од јула

месеца, па до пред крај 1992.године, паравојна група „Симини четници“ (Богдановић Сима, Стојановић Зоран зв.“Трцко“, Шевић Ђорђе, Богдановић Дамир, Гаврић Томислав зв.“Гавра“ као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Цамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“, „Богдан“, „Драгана“, „Рајко“ и „Славица“), под командом оптуженог Богдановић Сима, у којој војници из групе прихватају радње један другога, а међу којима је био и окривљени Алић Зоран, незаконито је држала затворене у кућама у Малешиху, оштећене цивиле: заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, које су лишене слободе и заробљене 11.07.1992.године у Скочићу, као и раније лишене слободе и заробљене оштећене: сада пок.К.Д, К.М и Б.С, затим наређивала оштећенима „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ да им спремају храну, чисте куће где су они боравили и да им перу њихове униформе што су оштећене и чиниле, па и по повратку ове паравојне групе са места званог Хамзићи, на који начин су их и психички мучили обзиром да их је крвава униформа подсећала на смртна страдања њихових најближих сродника, а током читавог боравка у Малешиху, све оштећене су уз примену силе биле примораване да припаднике ове паравојне групе сексуално задовољавају, често и више њих у кратким временским интервалима и то тако што су:

- исте ноћи, одмах по доласку у Малеших, све три оштећене су силовали и то: оштећену заштићену сведокињу „Алфа“ припадници ове групе по имену „Раденко“ и „Лазих“; оштећену заштићену сведокињу „Бета“ оптужени Стојановић Зоран; а, оштећену заштићену сведокињу „Гама“ неидентификовани припадници по надимцима „Рајко“ и „Бели“ ;

- за све време боравка у Малешиху све три оштећене биле свакодневно сексуално злостављане и силоване више пута од већег броја припадника ове паравојне групе при чему је: оштећену заштићену сведокињу „Алфа“ силовао, тукао и над њом се сексуално иживљавао оптужени Стојановић Зоран као и припадници ове групе по имену „Раденко“, „Рајко“ и „Лазих“; оштећену заштићену сведокињу „Бета“ силовао, тукао и сексуално се иживљавао окривљени Алић Зоран, оптужени Стојановић Зоран, Шевић Ђорђе и Богдановић Сима, који је оштећеној претио да не сме рећи његовој жени или ће је убити, као и војник по имену „Богдан“, „Дејан“, „Рајо“ и „Савкић“; док је оштећену заштићену сведокињу „Гама“ силовао, тукао и сексуално се иживљавао оптужени Стојановић Зоран као и војници по надимцима „Жути“ и „Јазо“ који је оштећену терао да се скине и игра гола на столу.

Догађања у селу Клиса

Крајем 1992.године, паравојна група „Симини четници“, којом је и даље командовао оптужени Богдановић Сима, а у којој су били сада оптужени:

Богдановић Сима, Стојановић Зоран, Шевић Ђорђе, Богдановић Дамир и Гаврић Томислав, као и окривљени Алић Зоран, те други непознати припадници ове паравојне групе, из села Малеших одлази у село Клиса и са собом принудно одводи и оштећене: заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ као и К.М. и Б.С, које и даље незаконито држе затворене и према њима нечовечно поступају пошто су оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ и даље морале прати уноформу ове паравојне групе, чистити куће где су они боравили и спремати им храну, а током боравка у Клиси све оштећене су и даље биле примораване да сексуално задовољавају поједине припаднике ове паравојне групе,

- чиме је учинио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ у вези чл.22. КЗ СФРЈ.

Стога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Вишим судом у Београду – Одељење за ратне злочине, као стварно и месно надлежним, закаже и одржи главни јавни претрес, на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда.
2. Оштећене заштићене сведоке
3. Окривљеног Алић Зорана, из Уба, сада у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине Ки.По2-96/10.
4. Сведоке:
5. Да се изврши препознавање окривљеног Алић Зорана
6. Да се на главном претресу као доказ прочитају докази који се налазе у предмету тога суда
7. Да се према окривљеном Алић Зорану, по основима из чл.142. ст.2. тач.1. и 5. ЗКП ПРОДУЖИ ПРИТВОР.

Да се по завршеном главном претресу, окривљени огласи кривим, осуди на казну по закону, као и да се обавезе да плати трошкове кривичног поступка.

Да се поступак против окривљеног Алић Зорана споји поступку који се води пред тим судом у предмету К.По2.-42/10 против окривљених Богдановић Сима

и др. за исто кривично дело по основу одредбе из чл.33. ст.3., 4. и 5. Законика о кривичном поступку.

Имајући у виду да је за извршено кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из ч.142. ст.1. КЗ СФРЈ запређена казна затвора преко 10 година и да су последице овог кривичног дела: 23 смртно страдала цивилна лица ромске националности међу којима је један број деце и жена, да је једна смртно страдала особа била у видно одмаклој трудноћи, да су силовања и сексуална иживљавања чињена у дужем временском периоду, и над две малолетне оштећене, то сматрам да има довољно основа да се окривљеном Алић Зорану ПРОДУЖИ ПРИТВОР по основу одредбе из чл.142. ст.2. тач.5. ЗКП.

Предлог да се кривични поступак против окривљеног Алић Зорана споји са поступком који се води пред тим судом у предмету К.По2.-42/10 против окривљених Богдановић Сима и др. за исто кривично дело дат је имајући у виду одредбе из чл.33. ст.3., 4. и 5. Законика о кривичном поступку и принцип целисходности и економичности.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић